

РЕШЕНИЕ

№ 1778

гр. Варна, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Нинов

при участието на секретаря Анелия Ц. Тотева
като разгледа докладваното от Любомир Нинов Гражданско дело № 20213110107795 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно осн. чл.124 от ГПК.

Ищците И.В. и С.И. сочат, че са бивши съпрузи, чиито брак е прекратен с решение №1941/05.05.2011г., постановено по гр.д.№258/2011г. по описа на ВРС, влязло в законна сила на 05.05.2011г. С нотариален акт №**, том IV, дело №1329/1961г. по описа на нотариус при ВРС. Д.В.С. баща на ищеца е признат за собственик по давностно владение и наследство на недвижим имот: дворно място с площ 1946кв.м., находящо се в с.Белослав - Варненско, съставляващо парцел **, пл.№* в кв.89 и 96 по плана на селото, при съседни наследници на ** и улица, съответно парцели ** и улица. Към момента на позоваване на ефекта на давността Д.В.С. е в брак с В. И. С.. С договор за покупко-продажба, сключен на 24.03.1972г., обективиран в нотариален акт №**, том III, дело №1282/1972г. по описа на нотариус при ВРС, Д.С. прехвърля на сина си И. Д.В. 1/4ид.ч. от собствения си недвижим имот, а именно: дворно място с площ 390кв.м., съставляващо парцел ** в кв.96 по плана на с.Белослав, Варненски окръг. Учредява на купувача и право на строеж на един етаж върху собствената си къща, изградена в същото дворно място. Към момента на сключване на сделката, двамата ищци съжителстват в законно сключен граждански брак. Недвижимостта е придобита от тях в

бездялова съсобственост под режим на СИО. На 24.10.1978г. със Заповед №5057/24.10.1978г. е одобрен кадастрално - регулационен и застроителен план на гр.Белослав, Обл.Варна. Този план урежуира УПИ I - **, в чиито граници попадат: УПИ I - ** по предходния регулационен план на с.Белослав от 1957г.(обект на обстоятелствената проверка от 1961г. и покупко - продажбеното съглашение от 1972г.) и югозападната част от УПИ II - ** по предходния регулационен план на с.Белослав от 1957г. В резултат от придаването на части от съседен имот по регулация площта на процесния имот се уголемява до 526кв.м. В. И. С., б.ж. на гр.Белослав, е починала на 30.11.1985г., като оставя за наследници: преживелия я съпруг Д.В.С. и низходящите В.Д.С., Е.Д.К., Р.Д.В., ИВ. Д. В. и К.Д. В.. През 1990г. В.Д.С., Е.Д.К., Р.Д.В. и ИВ. Д. В. се отказват от наследството, останало от покойната им майка В. С.. Отказът от наследство е вписан в особената книга на ВРС под №240/16.11.1990г. Към 16.11.1990г. следователно УПИ I - ** в кв.94 по плана на гр.Белослав, идентичен с УПИ I - ** в кв.96 по плана на с.Белослав от 1957г., е съсобствен между следните лица, при следните квоти: 9/16ид.ч. (394,5кв.м. ид. ч.) за Д.В.С.(6/16ид.ч. или 197,25кв.м. ид.ч. - придобити в индивидуална собственост в резултат от прекратяване на СИО със смърт на съпругата и 3/16ид.ч. или 98,63кв.м. ид.ч. - придобити в резултат на универсално наследствено правоприемство от В. И. С., б.ж. на гр.Белослав); 4/16ид.ч.(131,5кв.м. ид.ч.) за ишците ИВ. Д. В. и СТ. Ж. ИВ., придобити по силата на правна сделка през 1972г. в режим на СИО, 3/16ид.ч.(98,63кв.м. ид.ч.) за К.Д. В., получени в наследство от неговата майка В. С., б.ж. на гр.Белослав. С договор за дарение, сключен на 04.01.1991г., обективиран в нотариален акт №**, том I, дело №36/1991г. по описа на нотариус при ВРС, Д.В.С. прехвърля на сина си К.Д. В. следния недвижим имот: 213/526кв.м. ид.ч. от дворно място, цялото с площ 526кв.м., съставляващо парцел I - *** в кв.94 по плана на гр.Белослав, ведно с 1/2ид.ч. от първи жилищен етаж и южна изба от сградата, построена в парцела. С договор за дарение, сключен на 12.01.1991г., обективиран в нотариален акт №**, том III, дело №873/1991г. по описа на нотариус при ВРС, Д.В.С. прехвърля на сина си К.Д. В. следния недвижим имот: 1/12 идеална част от дворно място, цялото с площ 526кв.м., съставляващо парцел I - ** в кв.94 по плана на гр.Белослав, ведно с 1/2ид.ч. от жилището на първия етаж на сградата, построена в парцела. На 04.03.1991г. Д.В.С. се отказва от наследството, останало от съпругата му В. И. С., б.ж. на

гр.Белослав, починала на 30.11.1985г. Отказът е вписан в особената книга на ВРС под №57/04.03.1991г. На 07.03.1991г. К.Д. В. се снабдява с нотариален акт №145, том III, дело №1467/1991г. по описа на нотариус при Варненски районен съд, с който, въз основа на представени писмени доказателства е признат „за собственик по наследство и отказ от майка си „ на следния недвижим имот: жилище в гр.Белослав, **, находящо се на първи етаж от жилищната сграда, състоящо се от три стаи, салон, кухня, баня, клозет и избено помещение в южната страна на сградата, две стопански постройки в двора, заедно с 426кв.м. идеални части от дворно място в гр.Белослав, цялото с площ 526кв.м., съставляващо парцел I - **в кв.94 по плана на гр. Белослав. К.Д. В., б.ж. на гр.Белослав, е починал на 06.04.2014г. Остава за наследници преживялата съпруга А.П. В.а и низходящата В.К. В.а. С договор за покупко - продажба, обективиран в нотариален акт №**, том IV, рег. №10004, дело №636/2018г. по описа на нотариус О.Ш. с рег.№147 в Регистъра на Нотариалната камара и район на действие - съдебния район на ВРС, В.К. В.а и А.П. В.а прехвърлят на ответника К. Г. К. правото на собственост върху следния недвижим имот: апартамент №1, находящ се в гр.Белослав, ***, на първи жилищен етаж, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор **, ведно с прилежащата му южна изба и 426кв.м. идеални части от поземления имот, в който попада сградата, с идентификатор ** по КККР на гр.Белослав, одобрена със Заповед №РД - 18 -31/05.05.2015г. на изп. директор на АГКК, целият с площ 526кв.м. съгласно документ за собственост, а по скица с площ 537кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: ниско застрояване(до 10м.), при граници на поземления имот по скица: ПИ с идентификатори: **, идентичен с бивш имот УПИ I -**в кв.94 по плана на гр.Белослав. Покупко - продажбеното съглашение от 2018г., от което черпи съсобственическата си легитимация ответника, не произвежда вещно - прехвърлително действие по отношение на 141,64кв.м. ид.ч. от процесното дворно място, защото продавачите не притежават права върху тях. Такива не е придобивал приживе К.Д. В., б.ж. на гр.Белослав, съответно не преминават в патримониума на универсалните му правоприменици В.К. В.а и А.П. В.а. Към момента на одобряване на кадастрално регулационен и застроителен план на гр.Белослав от 1978г. в съсобствеността по отношение на спорната недвижимост участват Д. и В. С. и двамата ищци, притежаващи съответно 3/4ид.ч. от същата. Със

споменатия план към процесното дворно място се придават 136кв.м. от съседен имот, като прилагането му не е обект на спор. Така площта на имота се увеличава от 390кв.м. на 526кв.м. При това съсобствениците запазват количественото си участие в съпритежанието. Квотите в съсобствеността се определят от основанието за възникването ѝ и не се променят при изменение на площта на недвижимия имот. Към 1978г. Д.В.С. и съпругата му В. С. притежават отново 3/4ид.ч. от парцел I - **в кв.94 по плана на гр.Белослав или 394,5кв.м. ид.ч. под режим на СИО, а ищцата-1/4ид.ч. или 131,5кв.м. идеални части под режим на СИО. Отказът на Д.В.С. от наследството на покойната му съпруга В. И. С., б.ж. на гр.Белослав, извършен на 04.03.1991г., е недействителен, защото е направен след приемането на същото наследство. Приемането е манифестирано с актовете на разпореждане, извършени от Д.В.С. през м.януари 1991г. Тогава той дарява на сина си К.Д. В. първо 213кв.м. ид.ч. от процесния имот, а след това още 1/12ид.ч.(43,83кв.м.ид.ч.) В резултата от прекратяване на СИО със смъртта на съпругата Д.С. придобива в обикновена съсобственост 197,25кв.м.ид.ч. от спорното дворно място. Останалите също 197,25кв.м. ид.ч. наследяват той и К.Д. Стоянов при равни дялове. Т.е. още с първото дарение в полза на своя син от 04.01.1990г. Д.С. приема с конклюдентни действия наследството, оставено от В. С., б.ж. на гр.Белослав. Двете дарствени разпореждания в полза на К.Д. С. са безпорочни, въз основа на тях същият се легитимира като собственик на 256,83кв.м. ид.ч. от процесния имот. В резултат на универсално наследствено правоприемство от В. И. С., б.ж. на гр.Белослав(след валиден и надлежно вписан отказ от наследство от четирима от низходящите ѝ), К.Д. Стоянов придобива още 98,63кв.м. ид.ч. от дворното място. Към 12.01.1990г.(датата на изповядване на дарението по нотариален акт №109, том III, дело №873/1991г. по описа на нотариус при ВРС) К.Д. С. притежава общо 355,46кв.м. идеални части от парцел I - **в кв.94 по плана на гр.Белослав, идентичен с поземлен имот с идентификатор ** по КККР на гр.Белослав. Оспорваме правата на К.Д. В., удостоверени въз основа на писмени доказателства по нотариален акт №145, том III, дело №1467/1991г. по описа на нотариус при ВРС, върху разликата свръх 355,46кв.м. ид.ч. и до 426кв.м. ид.ч. от правото на собственост върху дворното място. Към настоящия момент ищците се легитимират като собственици на 1/4ид.ч. от процесното дворно място или 131,5кв.м. ид.ч. от него под режим на СИО. След прекратяването на брака им

през 2011г., всеки от ищите притежава 65,75кв.м. ид.ч. от имота. Останалите 39,04кв.м. ид.ч. остават в патримониума на Д.В.С. като част от наследството, получено от покойната му съпруга, с която не се е разпоредил. След неговата смърт, настъпила на 11.12.1993г., по 7,81кв.м. идеални части от дворното място придобиват в резултат на универсално наследствено правоприемство ищеца ИВ. Д. В. и К.Д. В.-двама от общо петте низходящи на Д.С.. Така към настоящия момент в съсобствеността по отношение на поземлен имот с идентификатор ** по КККР на гр.Белослав участват следните лица със следните права: ответникът К.К. - 363,27кв.м. идеални части: ищеца ИВ. Д. В. - 73,56кв.м. идеални части(65.75кв.м. ид.ч. по договор за покупко -продажба, сключен на 24.03.1972г., обективиран в нотариален акт №90, том III, дело №1282/1972г. по описа на нотариус при ВРС, и след прекратяване на СИО и 7,81ид.ч. по наследство от своя баща Д.С.): ищцата СТ. Ж. ИВ. - 65.75кв.м.(по договор за покупко - продажба, сключен на 24.03.1972г. обективиран в нотариален акт №90, том III, дело №1282/1972г. по описа на нотариус при ВРС и след прекратяване на СИО): наследниците на Д.В.С., извън синовете К.Д. В. и ИВ. Д. В. - 23.43кв.м. ид.ч. Наследодателят на ответниковите праводатели никога не е установявал фактическа власт върху територия от процесното дворно място с квадратура от 426кв.м. Ползването на имота е неформално разпределено между съсобствениците още през 70-те години на миналия век и установеното от тях положение остава непроменено и до настоящия момент. Ищите ползват непрекъснато имота(обитават втория етаж от построената в него жилищна сграда), експлоатират стопански постройки и незастроена част от дворното място от 70-те години на миналия век до 2011г., когато е прекратен сключеният помежду им граждански брак. От 2011г. до настоящия момент в имота живее само ищеца ИВ. Д. В., като упражнява права в същия обем. Същият ползва незастроеното пространство от дворното място вляво от жилищната сграда, наблюдавана откъм ул. „А. С.", както и стопански постройки зад тази сграда. В двора г-н В. поддържа градина с цветни лехи, овощни дръвчета и зеленчуци. Инициатива за преразпределяне на ползването на дворното място предприема ответникът К.К. след 2018г. - наема геодезист с намерение да постави разделителна линия за ползване на процесното дворно място според правата, които твърди да е придобил по покупко - продажбеното съглашение, обективирано в нотариален акт №48, том IV, рег.№10004, дело №636/2018г. по описа на

нотариус О.Ш. с рег.№147 в Регистъра на Нотариалната камара и район на действие - съдебния район на ВРС. Такова преразпределение не е постигнато и имотът се ползва, както в продължение на последните 50 години. Ответникът обаче оспорва обема на правата, които доверителите ми притежават върху дворното място, което обуславя необходимостта от установяването им по съдебен ред. Владение върху съответна част от дворното място е установено от С.И. и И.В. на 24.03.1972г. и се упражнява непрекъснато и необезпокоявано от посочения момент до настоящия. Моли се, съдът да постанови решение, с което да приеме за установено в отношенията между страните, че ищците се легитимират като собственици на общо 139,31кв.м. ид.ч. от правото на собственост върху поземлен имот с идентификатор ** по КККР на гр.Белослав, одобрена със Заповед №РД-18-31/05.05.2015г. на изп.директор на АГКК, целият с площ 526кв.м. съгласно документ за собственост, а по скица с площ 537кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: ниско застрояване до 10м.), при граници на поземления имот по скица: ПИ с идентификатори: **, идентичен с бивш имот УПИ I - **в кв.94 по плана на гр.Белослав, по твърдения за придобиване на собствеността: от ИВ. Д. В. върху 73,56кв.м. идеални части от имота(65,75кв.м. ид.ч. от които по силата на договор за покупко - продажба, сключен на 24.03.1972 г., обективизиран в нотариален акт № 90, том III, дело №1282/1972г. по описа на нотариус при ВРС, и след прекратяване на СИО и 7,81ид.ч. от които - в резултат на универсално наследствено правоприемство от Д.В.С., б.ж. на гр.Белослав, починал на 11.12.1993г.); от СТ. Ж. ИВ. - върху 65,75кв.м. ид.ч. от имота (65,75кв.м. ид.ч. от които по силата на договор за покупко - продажба, сключен на 24.03.1972г., обективизиран в нотариален акт №90, том III, дело №1282/1972г. по описа на нотариус при Варненски народен съд, и след прекратяване на СИО), на основание чл.124, ал.1 от ГПК и да се присъдят сторените по делото разноски. В условията на евентуалност твърдят оригинално придобиване на тези права - по давност.

Ответниците К.К. и М.К. в даденият им по реда на чл.131 от ГПК срок са подали възражение в което сочат, че предявения иск е неоснователен, тъй като по силата на договор за покупко - продажба от 24.03.1972г. ищците в СИО са придобили право на собственост върху 1/4ид.ч. или 97.50кв.м. ид.ч. от дворно място с площ от 390кв.м., съставляващо парцел I - 1091 в кв.96 по

плана на с.Белослав. След прекратяване на брака на двамата ищци с решение №1941/05.05.2011г., постановено по гр.д.№258/2011г. по описа на ВРС, X състав, влязло в законна сила на 05.05.2011г., всеки от тях притежава по 48.75кв.м. ид.ч. от процесния имот. Не са съгласни с определяне правата на съсобствеността на ищите на създадени по регулация общи парцели. В този смисъл оспорват твърдението, че квотите в съсобствеността запазват количественото си участие и се определят от основанието за възникване ѝ и не се променят при изменение на площта на имота. Оспорва, че към момента на одобряване на кадастрално - регулационния план на гр.Белослав със Заповед №5057/24.10.1978г. ищите са придобили по регулация и покупко - продажба общо 131.5кв.м. ид.ч в режим на СИО върху процесния имот. По отношение на направеното оспорване излагат следните съображения: Определяне правата на съсобствеността на създадени по регулация общи парцели: Когато със застроителен и регулационен план при действието на ЗПИНМ-отм. и ЗТСУ-отм. са образувани дворищнорегулационни парцели, които са съсобствени, по отношение на дяловете на съсобствениците следва да се имат предвид разпоредбите на устройствения закон, който е действувал към момента на образуване на съсобствения парцел. - ако дворищнорегулационният парцел е образуван чрез урегулиране на имоти или части от имоти в общ /съсобствен/ парцел по реда на § 49 или § 50 ППЗПИНМ-отм. или чл.28, ал.1, буква"в" или чл.29 ЗТСУ-отм., дяловете се определят по правилата на § 52 ППЗПИНМ, респ. чл.31, ал. 1 ЗТСУ, които предвиждат, ако общият парцел е предназначен за малкоетажно при ЗПИНМ и малкоетажно и средноетажно застрояване при ЗТСУ, то частите на съсобствениците в новообразувания по регулация общ парцел са равни, като се дължи обезщетение за изравняване частите в парцела.- ако образуваният общ парцел е за средно етажно и многоетажно застрояване при ЗПИНМ и многоетажно и комплексно малкоетажно застрояване при ЗТСУ, частите на съсобствениците съответствуват на стойността на местата, включени в парцела, която стойност се определя по реда на §85, 87 и 88 ГШЗПИНМ, респ. чл.115 ЗТСУ. Към момента на предявяване на исковата претенция ищите се легитимират като съсобственици на 97.50кв.м. ид.ч. от процесния имот, които са придобили с договор за покупко - продажба от 24.03.1972г., обективиран в нот. акт №90, том III, дело №1282/1972г. на нотариус при ВНС. Процедура за изравняване на частите на съсобствениците в

новообразувания по регулация общ парцел няма данни да е провеждана. Неоснователно се твърди, че за разликата от придобитите чрез покупко - продажба 97.50кв.м.ид.ч. до претендираните съгласно уточнителната молба за ищеца право на собственост от 73.56кв.м. и за ищцата 65.75кв.м. е налице правно основание за придобиването им от тях. В закона (ЗКИР) се прави разлика между данните за недвижимите имоти и данните за вещните права върху тях (чл.6,ал.2), първите от които се получават от кадастъра, а вторите от имотния регистър, които са свързани чрез двустранна връзка въз основа на идентификатора на недвижимите имоти (чл.6,ал. 1). Доказателствената сила на данните, които се съдържат в кадастъра и имотния регистър, за правния статут и вещните права върху недвижими имоти е производна на доказателствената сила на документите, в които данните се съдържат, които удостоверяват основанието за придобиване на тези права (чл.52 и чл.44 ЗКИР). Затова и в исковите съдебни производства изводите за вещни права върху недвижими имоти следва да се основават на преценка на документи, от които се установява годеен придобивен способ, когато такива документи се сочат и представят като доказателства от страните. В конкретния случай ответниците се легитимират като съсобственици на 426кв.м.ид.ч. от процесния имот, който са придобили с договор за покупко – продажба. Праводателите на ответниците са придобили право на собственост върху 426кв.м. ид.ч. от процесния имот по наследство от покойния К.Д. В., починал на 06.04.2014г., бивш жител на гр. Белослав, съпруг на продавачката А.П. В.а и баща на втората продавачка В.К. В.а. Техният праводател К.Д. В. е придобил правото на собственост върху 426кв.м. ид.ч. от процесния имот чрез дарение от баща си Д.В.С. и по наследство от майка си В. И. С.. До момента на предявяване на иска против ответниците, ищците никога не са оспорвали правото на собственост върху 426кв.м. ид.ч. от процесния имот, което е притежавал К.Д. В. (брат на ищеца). За периода от придобиване на идеалните части от К.Д. В. до неговата смърт - 06.04.2014г. и спрямо наследниците му, които са наши праводатели, никога не е имало спорове по отношение на правото на собственост върху поземления имот. В условията на евентуалност твърдят, че в полза на ответниците е изтекла придобивна давност чрез владение на основание чл.79, ал.2 ЗС, считано от датата на придобиване на имота чрез покупко - продажба - 24.08.2018г. до момента, присъединено с владението на неговите праводатели по договора за покупко-продажба от 06.04.2014г. до

24.08.2018г. Молят исковете да бъдат отхвърлени.

Съдът приема, че предявеният иск намира правното си основание чл.124 от ГПК

Съдът при условията на чл.235, ал.2 от ГПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно представения по делото нот.акт №16, т.IV, д.№1329/1961г. Д.В.С. на 2.08.1961г. по силата на давност и наследство е признат за собственик на дворно място находящо се в землището на с.Белослав-Варненско с площ от 1.946дка., парцел VIII, IX и I пл.№1091 по плана на селото, в кв.89 и 96.

По делото липсват доказателства и възражения относно каква част от имота е придобита по давност и каква по наследство, както и относно това бил ли е придобиващия в брак към него момент поради което съставът приема, че Димо В.Стоянов е придобил еднолично собствеността върху имота. Той съгласно представените удостоверения за наследници е починал на 11.12.1993г. след съпругата си В. И. С. п.30.11.1985г., като тя е оставила за наследници и пет преживели деца, като четири от тях В. С., Е. К., Р. В. и И.В. на 16.11.1990г. са направили отказ от оставеното от майка им наследство съгласно представеното удостоверение/л.26/.

Съгласно нот.акт №90, т.III, д.№1282/1972г. Д..В.С. на 24.03.1972г. продава на сина си ИВ. Д. В. 1/4ид.ч. от дворното си място цялото от 390кв.м. съставляващо парцел 1-**в кв.96 по плана на с.Белослав и учредява отново на Ив.Д.В. право на строеж на един етаж върху съществуващата си къща изградена в същия парцел.

Д.В.С. продължава да извършва разпоредителни действия с имота, като чрез дарение на 4.01.1991г. дарява на другия си син К.Д. Стоянов 213/526кв.м.ид.ч. от имот с пл.№**в кв.94 по плана на гр.Белослав заедно с 1/2ид.ч. от първи жилищен етаж и южна изба от сградата построена в парцела.

През същата 1991г. Д.В.С. на 12.01.1991г. дарява отново на същия си син К.Д. Стоянов 1/12ид.ч. от дворно място цялото с площ от 526кв.м. съставляващо имот пл.№**, парцел I, кв.94 по плана на гр.Белослав заедно с 1/24ид.ч. от общите части на сградата.

През същата 1991г. К.Д. Стоянов на 7.03.1991г. е признат за собственик

на първи жилищен етаж от сграда с адм.адрес гр.Белослав, **, заедно с 426кв.м.ид.ч. от дворно място на същия адрес цялото ос площ от 526кв.м., включено в парцел I, пл.№1480 в кв.94 по плана на гр.Белослав.

Д.В.С. на 4.03.1991г. също е заявил отказ от наследството оставено от съпругата му В. И. С., като настоящия състав намира, че този отказ е редовен и не е недействителен поради извършено предхождащо го приемане с конклюдентни действия/л.27/. Това е така защото както посочи и по-горе съдът Д.В.С. при липсата на твърдения и доказателства за друго се разглежда като признат за едноличен собственик на имота към 1961г.

По делото е приета и СТЕ от заключението на вещото лице по която се установява, че е налице частична идентичност между имотите описани в изброените по-горе документи за собственост, ДРГ е изменена съобразно имотните граници. Вещото лице сочи, че застрихованата в червено част от имота на л.116 от делото е незастроена, като целият имот от 2018г. е с идентификатор ** по кадастралната карта на гр.Белослав, застроената площ от мястото е общо 116кв.м. в момента, като една от сградите отбелязани по скица с площ от 20кв.м. и номер 2 в момента не съществува.

Вещото лице при изслушването си в о.с.з. е посочило, че имота от 390кв.м. попада изцяло в УПИ 1-**, като към него е придадена допълнителна квадратура от УПИ 2-**.

При това положение от значение е съотношението на съсобствеността в имота към 1978г. когато към него са придадени площи от съседния имот, а именно към него момент $\frac{1}{4}$ ид.ч. от имота с площ от общо 390кв.м. е била собственост на ИВ. Д. В., а $\frac{3}{4}$ ид.ч. на Д.В.С. при което новопридадената площ се е разпределила между тях пропорционално. Това означава, че при сегашната площ на имота от 526кв.м. ищецът и съпругата му притежават общо 131.50кв.м. при равни квоти от по 65.75кв.м.ид.ч., което е по-малко от претендираните 139.31кв.м. съответно 73.56кв.м.ид.ч. за ищеца и 65.75кв.м.ид.ч. за ищцата, за разликата до които претенцията следва да бъде отхвърлена.

Що се отнася до направеното възражение за придобиване по давност при условията на присъединяване на давностното владение на праводател, то същото се възприема от състава като неоснователно на първо място защото не е определено по период с начална и крайна дата, а освен това нямама как

да се придобие по давност идеална част от съсобствен с трето лице имот извън случаите на придобиване на целия имот.

Неоснователно се явява възражението на ответниците, че съсобствеността им в имота е равна с тази на ищите при условие на прилагане на пар.49 и 50 от ППЗПИНМ, тъй като този правилник е отменен към 1973г. и не е бил в сила през 1978г., когато имота придобива настоящата си площ.

По отношение на направеното от ответниците възражение за придобиване по давност, то решаващия състав намира на първо място, че посочения от ответниците период дори и при условията на присъединено владение от 6.04.2014г. до 31.05.2021г. е недостатъчен да се изпълни изискването за изтекла обща десетгодишна придобивна давност, а за кратка не са на лице предпоставки.

Предвид частичното уважаване на исковете ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят разноски по делото в полза на ищите сумата от 1 032.84лв. съответстваща на уважената част от претенцията, а ищеца И.В. следва да заплати общо на ответниците разноски по отхвърлената част в размер на 56.06лв.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца ИВ. Д. В. ЕГН***** от гр.Белослав, Обл.Варна, ** и ответниците К. Г. К. ЕГН***** и М. ИВ. К. ЕГН***** и двамата от с.Аврен, Обл.Варна, ** че ищецът е собственик на 65.75кв.м.ид.ч. от поземлен имот с идентификатор ** по КККР на гр.Белослав, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за разликата до претендираните 73.56кв.м.ид.ч., при граници на имота ПИ с идентификатори: **, на осн. чл.124 от ГПК.

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищцата СТ. Ж. ИВ. ЕГН***** от гр.Белослав, Обл.Варна, ** и ответниците К. Г. К. ЕГН***** и М. ИВ. К. ЕГН***** и двамата от с.Аврен, Обл.Варна, ** че ищцата е собственик на 65.75кв.м.ид.ч. от поземлен имот с идентификатор ** по КККР на гр.Белослав, при граници на имота ПИ с

идентификатори: **, на осн. чл.124 от ГПК.

ОСЪЖДА К. Г. К. ЕГН***** и М. ИВ. К. ЕГН***** и двамата от с.Аврен, Обл.Варна, ** да заплатят на ИВ. Д. В. ЕГН***** от гр.Белослав, Обл.Варна, ** и СТ. Ж. ИВ. ЕГН***** от гр.Белослав, Обл.Варна, ** сумата от общо 1 032.84лв. сторени по делото разноси, на осн. чл.78 от ГПК.

ОСЪЖДА ИВ. Д. В. ЕГН***** от гр.Белослав, Обл.Варна, ** да заплати на К. Г. К. ЕГН***** и М. ИВ. К. ЕГН***** и двамата от с.Аврен, Обл.Варна, ** сумата от общо 56.06лв. сторени по делото разноси, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен срок от уведомяването.

Съдия при Районен съд – Варна: _____